

FOAIE PAROHIALĂ

10 - 16 mai 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Dragi părinți parohi, dragi familii din Eparhia de Oradea,

Soții creștini sunt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, un dar prețios al Bisericii, iar familia, mica biserică, este chemată să manifeste și să ducă la fiecare om mântuirea în propriul ambient de viață.

În acest sens, vă invităm la **ÎNTÂLNIREA EPARHIALĂ A FAMILIILOR**, cu tema „**SPIRITUALITATEA CONJUGALĂ ÎN VIAȚA SOȚILOR**”, care va avea loc la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” din Oradea, **duminică, 17 mai 2026**, după următorul program:

10.00 – Sfânta Liturghie arhierescă;

11.30 – Meditație în biserică;

12.00 – Agapă.

Dorim ca această întâlnire să fie prilej de comuniune și de rugăciune și totodată ocazie de a redescoperi valorile spirituale ale familiei.

Cerem de la Domnul pentru familiile creștine harul de a ne uni mereu privirea îndreptată spre Sfânta Treime pentru a trăi cu credință harul Sacramentului Căsătoriei și a contempla „Taina aceasta mare” care face din soții creștini semnul și întruparea legăturii care unește pe Cristos-Mirele cu Biserica-Mireasă.

Cu binecuvântare,

+ **Virgil Bercea**
Episcop

Înscrieri: prin preoții parohi, până la data de **10 mai 2026**.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Dan Felician Faur**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Deșteptați de către Adevăr

Izvoare de apă vie se revarsă peste noi cei ce am celebrat Învierea Domnului. Apa din scăldătoare, contemplată duminica trecută, vindecătoare a bolilor trupești după ce un înger al Domnului se scufunda în ea, nu este decât un palid simbol al Apei vii în care cu toții ne scăldăm în momentul botezului primind vindecarea sufletului și a trupului, adică mântuirea. Totul ne este oferit în dar de către Cer, însă e nevoie de un lucru esențial, pe care-l contemplăm în evanghelia vieții: acela de a ne uita în oglindă și a recunoaște ceea ce suntem cu adevărat; a vedea și a spune adevărul despre noi înșine. Fiindcă precum lumina oferită de soare necondiționat poate fi blocată de ferestre acoperite sau murdare, la fel și harurile lui Dumnezeu sunt oprite atunci când în casa sufletului nostru se depune praful neadevărului și al păcatului.

Dialogul din evanghelia de astăzi dintre Isus și femeia samarineancă este sublim. Are loc la fântâna lui Iacob și știm că în Vechiul Testament fântâna este locul întâlnirilor. Cu toții sunt împinși de setea trupească și se întâlnesc sau se regăsesc, pornind de la această căutare comună, tânjind înspre o întâlnire mult mai profundă, sufletească, spirituală, a cărei variantă trupestă nu este decât un semn și un punct de plecare. Întâlnirea de astăzi seamănă cu cea dintre Isus și Nicodim, acest membru al Sinedriului pe care setea de adevăr îl împinge înspre Cel care poate stămpăra setea noastră de veșnicie. Discuția lor, similară celei de astăzi, pleacă de la căutările trupesti pentru a se înălța mai apoi înspre cele sufletești. Așa se ajunge la nașterea spirituală pornind de la cea naturală, și Nicodim înțelege că este într-un spațiu al cunoașterii pe care nu-l mai stăpânește. Singurul lucru posibil este acela de a se avânta cu un salt al credinței înspre Cel care are cuvintele vieții veșnice. La fel se întâmplă și cu femeia din evanghelia: tânjește după Viață însă își potolește setea la fântânile cu apă sălcie ale acestei lumi. Când întâlnește în schimb Izvorul Vieții, pe Isus Mântuitorul, este dispusă la un salt similar. Aici se colcă acest pasaj esențial de care vorbeam la început: femeia recunoaște starea reală a vieții ei. Recunoaște că alegerile și căutările vieții ei de până acum stau sub semnul neadevărului și al erorii. Acesta este momentul în care ferestrele sufletului ei redevin transparente în fața luminii. Acesta este momentul în care blocajele existenței sunt spulberate și apa vieții îi stămpără în sfârșit setea.

Fratele Mihai din Prilog spunea că în România lucrurile nu vor merge bine atâta timp cât proprietățile Bisericii Greco-Catolice nu vor fi restituite. Că e vorba de proprietăți fizice sau intelectuale sau legate de adevărul istoric, rămâne la interpretarea noastră. Însă necesitatea revenirii la adevăr în sufletul unei persoane sau în cel al unei națiuni este o condiție sine qua non pentru bunăstarea de orice fel. (...)

Suntem într-o perioadă în care nisipurile miscătoare sunt prezente în jurul nostru. Când vom lăsa ca Lumina și Apa vieții să ne trezească din amorțeală?